

1354 VB'

Δ.Ι.ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΟΥΡΟΥ

Кадынътъ Монсикъ
'ен тъ. Еккънъстикъ, Сходъ, Коринъ

Дядъ и сестра
на Дядъ Боян
на Апостол Авраам
~~Боянъ~~

O

ΑΚΑΔΗΙСΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

(ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)

15-3-5

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

1959

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ**

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ἡχος. Β' Δι

Εἰς ποο ολ λα α α α α α α
 α α α α α α α ε ε ε ε ε ε τη
 αδε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο τα
 α α α α α α α α α α

'Ο Ιερεύς:

Εόλογητὸς δ Θεός. Δόξα σοι δ Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ, οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, δ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ήμῖν, καὶ καθάρισον ήμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον, 'Αγαθὲ, τὰς ψυχὰς ήμῶν.

'Ο Αναγνώστης:

"Ἄγιος δ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρὸς, "Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ήμᾶς.
(τρις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς φίδνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ήμᾶς. Κύριε Ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ήμῶν,
Δέσποτα, συνγάδωσον τὰς ἀνομίας ήμῖν. "Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
τασσαι τὰς ἀθηγαίας ήμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου. Κύριε ἐλέη-
σον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι! Καὶ νῦν καὶ δεῖ καὶ
εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Πάτερ ήμων, δέν τοῖς ούρανοῖς ἀγιασθήτω τὸ δνομά σου. Ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ώς ἐν ούρανῷ καὶ ἐπὶ^{τῆς} γῆς. Τὸν ἄρτον ήμων τὸν ἑπιούσιον δός ήμιν σήμερον. Καὶ
ἄφες ήμιν τὰ δψειλήματα ήμων ώς καὶ ήμεταις ἀφίεμεν τοῖς δψει-
λέταις ήμων. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ήμδες εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦ-
σαι ήμδες ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεὺς:

"Οτι Σου ἔστιν η Βασιλεία... τῶν αἰώνων, ('Αμήν.)

Ο Αναγνώστης

Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα... Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ήμων Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ήμων Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ήμων.

Ψαλμὸς Ν' 50

Ἐλέησόν με, ο Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῦνδον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

"Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγω γινώσκω, καὶ η ἀμαρτία
μου ἐνώπιον μού ἔστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ήμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον σου ἐποίη-
σα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νική-
σης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με η μήτηρ μου.

Ίδού γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας. τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντείς με υσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με,
καὶ ύπερ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτείς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εύφροσύνην, ἀγαλλιά-
σονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἄποστρεψον τὸ προσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ο Θεός, καὶ πνεῦμα
εύθες ἔγκαίνισον ἐν τοῖς ἔγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἔμοι.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεῦματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς δόδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπι-
στρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
ἀγαλλιάσεται η γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χειλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγ-
γελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

"Οτι, εἰ θήέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν δόλοκαυτώματα
οὐκ εύδοκησεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδε-
ιώσει.

Αγάθυνον. Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οι-
κοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
δόλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
όν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' 69

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις· Κύριε, εἰς τὸ
βοηθήσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχὴν μου.

Ἄποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὅπισω, καὶ καταισχύνθητω-
σαν οἱ βουλόμενοι μοι κακά.

Ἄποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγον-
τές μοι Εὑγε, εὑγε.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εύφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες
οἱ ζητοῦντες σε, ο Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντὸς· Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης· ο Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ βύστης μου εἰ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμός ΡΜΒ¹ 142

Κύριε, εἰσάκουσαν τὴν προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσδν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ διούλου σου, δτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιὸν σου πᾶς ζῶν.

"Οὐτι κατεδίωξεν δέχθρος τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκρούς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυθρος σοι.

Τάχυ εἰσάκουσδν μου, Κύριε, ἔξελιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, δτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γλώρισδν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, δτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχὴν μου.

Θέξελοιν με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδαξόν με τοῦ ποιείν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εἰ δ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν δδηγήσει με ἐν γῇ εὔθειᾳ· ἐνεκεν τοῦ δινόματὸς σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, δτι, ἔγὼ διοῦλδς σοὺ εἰμι.

Δοξολογία

Αόξα ἐν ὑψοῖς Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀγριθρώποις εύδοκια.

Ιγμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοζολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε δ Θεός, δ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, δ αἰρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, δ αἰρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεεσαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

"Οτι σὺ εὶ μόνος "Ἄγιος, σὺ εὶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεῇ. Ἔγὼ εἰπα· Κύριε, ἐλέησόν με· Ιασαι τὴν ψυχὴν μου, δτι ἡμαρτὸν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιείν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εὶ δ Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτὶ σου δψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσὶ σε.

Καταξιωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εὶ, Κύριε, δ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπισαμεν ἐπὶ σὲ.

Εὐλογητὸς εὶ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φωτίσόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ δει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐμήν.

II Ιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀօράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτὸς, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δύμοσίσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὐ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τούς δύρδωπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Πάντου Πιλάτου, καὶ ποδόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατά τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικήν, καὶ ἀποστολικήν Ἑκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσίν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἐμήν.

A ᾧδιν ἔστιν ὡς ὀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναρώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουσθίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τὴν δοντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω.

KANΩΝ

ΦΔΗ Α'

⁶
Ἡχος Δ.' χ τος

Α νοι ἐω το στο μα μου και πλη ρω θη
σε ται πνευ μα τος χ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα. οι

Β λι ι δι Μη τρι χ και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι

Γ ζων ^π ρι και α σω γη θο με νος ^δ τα αυ της τα θαυ

μα τα χ ⁶ (Δις)

Δ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας χ

Ε ρι στου βι βλον εμ ψυχον ε σφρα γι σμε

νην σε πνευ μα τι χ ο με γας Αρ χαγ γε λος α γνη θε

Ζ ο με νος χ ⁶ ε πε φω νει Σοι χαι ρε χα ρας δο χει ον ^π δι

Η ης της προ μη το ρος α . ρα λυ θη σε ται χ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Α δαμ ε πα νορ θω σις χαι ρε Παρ θε
νε θε ο νυμ φε χ. του Α δου η νε κρωσις χαι ρε Πα
να μωμε χ. το πα λα τι ον του παντων Βασι λε ως
χαι ρε θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος χ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευμα τι χ

Pο δον το α μα ραντον χαι ρε η μ
νη βλα στη σα σα χ. το μη λον το ευ ο σμογ χαι ρε η
πα ξασα χ. το ο σφραδι ον του μο νου Βα σι λε ως
χαι ρε α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα χ.

Kαι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην χ

Α γνει ας θη σαυ ρι σμα χαι ρε δι ης

εκ του πιω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν χ. χαι ρε

η δυ ι υπνο ον κρι ι νον χ. Δε σποι να πι στους ευ ω δε

πα ζον ρ θυ μι α μα ευ ο σμον μυ υ ρον πο

χρ τι μον χ

ΩΔΗ Γ'

Tους Σου ους υ μνο λο γους θε ο το ο κε

ως ζω ω σα και α φθο νος πη γη δι θι α σον συγ κρο

τη θαντας πνευμα τι κον στε ρε ω ω σον ρ και εν

η θει α δο ξη σου δι στε φα νων δο ξης α ξι

α σεν χ (Δις)

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Cτα χνυ η βλα στη αα σα τον θει ει ον ως
χω ωρα α νη ρο τος σα φως μή χαι ρε εμ ψυ χε τρα
πε ε ζα η αρ τον ζω ης χω ρη σα α σα η χαι
ρε του ζωντος μη πη γη α κε νω τος Δε σποινα η
Ὑπεραγία Θεοτόκε

Aμα λις τον μο σχον η τε κου ου σα τον
α α μω μον χαι ρε τοις πι στοις μή χαι ρε Α μνας κυ
η σα α σα η θε ου Α μνοντον αι ρο ον τα η κο
σμου παν τος τα πται θμα τα χαι ρε θερ μον ι λα στη

ρι ον η Δόξα Πατρί

Oρ θρος φα ει νος η χαι ρε η μο ο
νη τον Η η λι ον φε ρου σα Χρι στον μή φω τος κα τοι κη

τη ρι ι ον η χαι ρε το σκο τος λυ σα α σα η
και τους ζο φω δεις δαι μο νας ο λο τε λω ως

εκ μει ω σα σα η

Κατ νην

Xαι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο ο γος δι

ω ω δευ σε μο νος η μο χλους μή και πυ λας Α δου Δε

σποι να η τω το ικωσου συν τρι ψα α σα η χαι ρε
Δεξιός Δ Χορδος των σω ζο με ε νων Πά
η θει α ει σο δος μή

νυ μην τε η

ΩΔΗ Δ'

Oκα θη με νος εν δο ο ξη ε πι θρο

ο νουθε ο τη τος η εν νε φε λη κου ου φη ηλ

θεν Ι η σαύους ο υ περ θε ος η τη α κη ρά τω πα

λα μη και δι ε σω ω σε η τους κραυ γα ζο ον τας ΔΔ δο

ξα Χρι στε τη δυ να μει Σου Χ

‘Υπεραγία Θεοτόκε

Εν φω ναις α σματων πι ι στει Σοι βο ω ω
μεν Πα νυ μην τε Χ χαι ρε πι ον ο ο ρας , και τε

το ρω με ε νον εν πνευμα τι Χ χαι ρε λυ χνι α και
στα μνε μαν να φε ρου ου σα η το γλυ και αι αι νον Δ τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α Χ

‘Υπεραγία Θεοτόκε

λα στη ρι ον του κο ο σμου χαι ρε α α

χραντε Δε σποι να Χ χαι ρε κλι μαξ γη η θεν παν τας

α νυ ψω ω σα σα χα ρι τι Χ χαι ρε η γε φυ ρα

ον τας η με τα γου ου σα η εκ θα να του πάντας προς ζω

ην τους υ μνουν τας Σε Χ

‘Υπεραγία Θεοτόκε

Ου ρα νων Χ υ ψη λο τε ε ε ε ρα

χαι ρε γης το θε με λι ον α εν τη Ση νη δυ υ

Α χραν τε α κο ο πως βα στα σα σα Χ χαι ρε κου

χυ λη πορ φυ ραν θει αν βα ψα α σα η εδ αι ματων

Σου Δ τω Βα αι λει ει των δυ να με ων Χ

Δδεια Πατρι

Νο μο θε την η τε κου σα α λη θως Δ

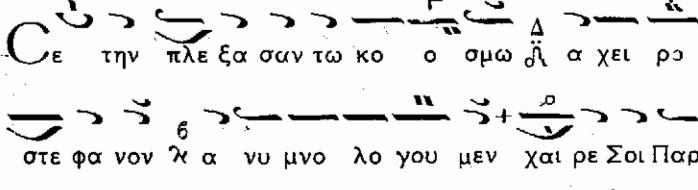
χαι ρε Δε σποι να Χ τον τας α νο μι ας πα αν των

δω ρε α αν ε ξα λει φον τα Χ α κα τα νο η

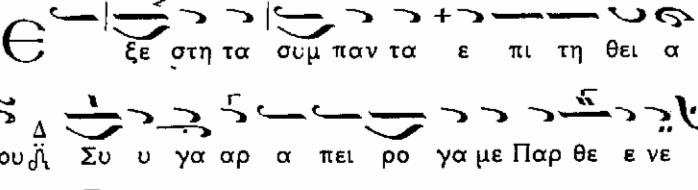
τον βα α θος ρ υ ψως αρ ρη η τον Δ α πει ρο γα με

δι ης η μει εις ε θε ω θη μεν Χ

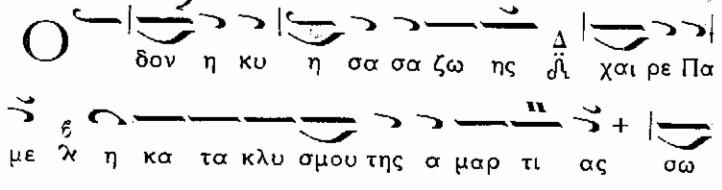
Kai vñn . . .

 Ε την πλεξα σαν τω κο ο σμω μι α χει ρε
 ο πλο κον στε φα νον χα νυ μνο λο γου μεν χαι ρε Σοι Παρ
 θε ε νε κραυ γα ζον τες χα το φυ λα κτη ρι ον παντων
 και χα ρα κω ω μα πι και κρα ται ω ω μα μι Α' Αριστερός
 κφι ι ε ρο ον κα τα φυ γι ον χα

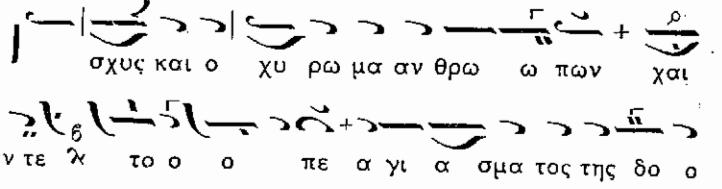
ΩΔΗ Ε'

 Ε ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α
 ξη σου μι Συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε
 χα ε σχες εν μη η τρα τον ε πι παν των θε ον μι και
 τε ε το κας α χρο νον γι ον χα πα σι τοις ο
 μάγου σι Σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα χα

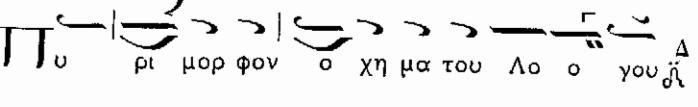
Υπεραγία Θεοτόκε . . .

 Ο δον η κυ η σα σα ζω ης μι χαι ρε Πα
 να μω με χα η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ας σω
 σα σα κο ο σμον χα ρε θε ο νυ υμ φε μι α
 κου σμα και λα λη μα φρι κτον χα ρε εν δι αι
 τη μα του Δε σπο ο του της κτι σε ως χα

Υπεραγία Θεοτόκε . . .

 σχυς και ο χυ ρω μα σαν θρω ω πων χαι
 ρε Α χραν τε χα το ο ο πε α γι α σμα τος της δο ο
 ξης χα νε κρω σις Α δου μι νυμ φων ο λο φω ω τε
 μι χαι ρε των Αγ γε λων χαρ μο νη χα ρε η
 βο η θει α των πι στω ως δε ο με νων σου χα

Υπεραγία Θεοτόκε . . .

 Πι ρι μορ φον ο χη μα του Λο ο γου μι

χαι ρε Δεσποινα χ εμ ψυ χε πα' ρα δει σε το ξυ υ
λον εν με σω ε χων ζω ης τον Κυρι ι ον $\ddot{\lambda}$ ου ο
γλυ κα σμος ζω ο ποι ει χ πι στει τους με τε χοντας
 χ και φθο ρα α α υ πο κυψαν τας χ

Δόξα Πατρί

P ων νυ με νοι σθε νει σου πι στως α να βο ω
μεν σοι $\ddot{\lambda}$ χαι ρε πο ο λις του Παμ βα σι λε ε ως χ δε δο
ξα σμε να και α ει α κου ου στα $\ddot{\lambda}$ πε ρι η λε
λα λην ται σα φως χ ο ρος α λα το μη τον χ
χαι ρε βα α θος \sim α με τρη τον χ

Και νυν

E υ ρυ χω ρον σκη νω ματου Λο ο γου χαι
ρε Α χραντε χ κο ο ο χλος η τον θει ον μαρ γα

ρι ι την προ α γα γου ου σα χ χαι ρε παν θαυ μα α στε
παν των προς Θε ον κα ταλ λα γη χ των μα κα ρι
ζον των Σε χ Δεξιός Χορδός Θε ο το ο κε ε κα στο τε χ

ΦΔΗ Σ'

T ην θει αν τα συ την και παν τι μον π τε λουν
τες ε ορ τιν οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος η δευ
τε τας χει ρας κρο τη σω μεν $\ddot{\lambda}$ τον εξ Αυ της τε χθεν τα
θε ον δο ξα ζον τες χ (Δις)

Υπεραγία Θεοτόκε

P στας του Λο ο γου α μο λυν τε αι τι
• της των παν των θε ω σε ως π χ ρε Παν α χραν τε π
των Προ φη των πε ρι η χη μα $\ddot{\lambda}$ χ ρε των Α πο
στο ο λων το εγ καλ λω πι σμα χ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Ἐκ Σου η δρό σος α πε στα ξε φλογ μον πο
λυ θε ι ας η λυ σα σα π ο θεν βο ω μεν Σοι χαι
ρε ο πο κος ο εν δρο σος Δ ον Γε δε ων Παρ θε ε νε
προ ε θε α σα το χ
Δόξα Πατρί

δου σοι χαι αι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην π
μιν γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ον π εν
τω πε λα γει των θλι ψε ων Δ και των σκαν δα λων πα αν
των του πο λε μη το ρος χ
Και νῦν

Χα ρας αι τι ι α χα ρι τω σον η μων
τον λο γι ομον του κραυ γα ζειν σοι χαι ρε η α αφλεκτος.
βα τος π νε φε λη ο λο φω τε Δ η τους πι στους α

πα αυ στως Αριστερός Χορός ε πι σκι α ζου σα χ
ε

ΩΔΗ Ζ'

Ουκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι
θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σαν τα χ αλ λα πυ ρο ος
α πει λην χ αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες εψαλ
λον Υ περ υ μη η τε π ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος
και θε ος ευ λο γη τος ει χ
Τό δρθόν κυ ρι ος και θε ος ευ λο γη τος ει χ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

νυ μνου με εν Σε βο ων τες χαι
ρε ο χη μα Η λι ου του νο η του χ αμ πε λος α λη
θι νη χ τον βο τρυν τον πε πει ρον η γε ωρ γη σα εα
χ οι νον στα ζο ον τα π τον τας ψυ χας ευ φραι νον τα Δ

των πι στως σε δο ξα ζον των Χ
6

Υπεραγία Θεοτόκε

| α τη ρα των αν θρω πων η κυ η σα σα
χαι ρε θε ο νυμ φε Χ η ρα α βδος η μυ στι κη
αν θος το α μαραν τον η εξ αν θη σα σαχι ρε
Δε σποι οι να η δι ης χα ρας πλη ρου με θα δι και ζω
6

ην κλη ρο νο μου μεν Χ

Υπεραγία Θεοτόκε

| Ρη το ρευ ου ου σα ου σθε νει γλωσ σα
Δε σποι να υ μνο λο γη σαι σε Χ υ πε ερ γαρ τα Σε
ρα φειμ Χ υ ψω θης κυ η σα σα τον Βα οι λε α Χρι
στον Χ ον ι κε τε Ευ ε η πα σης νυν βλα βης ρυ σα
σθαι δι τους πι στως Σε προ σκυ νουν τας Χ
6

Δόξα Πατρι

Ε φη μει ει ει Σε μα κα ρι ζον τα
τα πε ρα τα και α να κρα ζει σοι Χ χαι ρε ο το
ο μος εν ω Χ δα κτυ λω εγ γε γρα πια Πατρος ο Λο
γος Α γνη Χ Ον ι κε τε Ευ ε η βι βλω ζω ης τους
δου λους Σου κα τα γρα ψαι θε ο το κε Χ
6

Και νθν

| κε τε Ευ ο ο μεν οι δου λοι Σου και
κλι νο μεν γο νυ καρ δι ιας η μων Χ κλι νον το
ου ους Σου Α γνη Χ και σω σον τους θλι ψε σι βυ θι
ζο με νους η μας Χ και συν τη ρη η σον η πα
σης εχ θρων α λω σε ως Δ Δεξιός Χορός την Σην πο
λιν Θε ο το κε Χ
6

'ΩΔΗ Η'

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της θε ο το κου δι ε σω σα το
 τε τε μεν τυ που με ε νος χ νυν δε ε νερ γου με ε
 νος ♀ την οι κου με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου
 σαν δι τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα ♀ και υ περ
 υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας χ

'Υπεραγία Θεοτόκε

Νη δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ε
 ξω τον πα αν τα βα στα ζον τα ε βα στα σας δι γα λα
 κτι ε ξε θρε ε φας χ νευ μα τι τον τρε φο ον τα ♀
 την οι κου με νην α πα σαν Α γνη ω ψαλ λο ο μεν
 τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα ♀ και υ περ υ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας χ

'Υπεραγία Θεοτόκε

Μω ση ης κα τε νο η σεν εν βα α
 τω το με ε γα μυ στη ρι ον του το κου Σου δι παιδες
 προ ει κο νι ισαν χ του το εμ φα νε στα α τα
 π π
 ♀ με σον πυ ρις ι στα με νοι και μη φλε γο με ε νοι δι
 α κη ρα τε Α γι α Παρ θε νε ♀ ο θεν Σε υ
 μνοι ου μεν εις παν τας τους αι ω νας χ

'Υπεραγία Θεοτόκε

Οι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θε εν
 τες στο λη ην α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν δι τη κυ
 ο φο ρι α α σου χ και οι κα θε ζο με ε νοι ♀
 εν σκο τει πα ρα πιω σε ων φως κα το πτευ σα α μεν

φω τος ζ κα τοι κη τη ρι ον Κο ρη η ο θεν Σε
υ μνου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας ζ
Δόξα Πατρί

Νε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι ου ουν
ται ζω η ην γαρτην ε νυ πο στα τον ε κυ η σας
ευ λα λοι οι α λα α λοι ζ πρωην χρη μα τι ζο ον
τες η λε προι α πο κα θηρον ται νο σοι δι ω κο ον
ται η πνευ μα των α ε ρι ων τα πλη θη η την ται Παρ
θε ε νε βρο των η σω τη ρι α ζ
Και νῦν

Η κο οσ μω τε κου σα σω τη ρι ι αν
δι η ης α πο γης εις υ φος ηρ θη μεν η χαιροις παν τευ
λο γη η τε ζ σκε πη και κρα ται ω ω μα η τελ χος

και ο χει ρω μα των με λω δουντων Α γνη η τον Κυ ρι
π' Αριστερός ον υ μνει τε τα ερ γα η Χορδς και υ περ υ ψου ου
ται εις παν τας τους αι ω ιας ζ

ΩΔΗ Θ'

λ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευμα τι
λαμ πα δου χου με νος ζ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε η
α υ λων Νο ο ων φυ σις γε ραι ρου σα ζη την Ι ε
ραν πα νη γυ ριν της θε ο μη το ο ρος η και βο
α' α α α τω ω ω ζ χαι ροις παμμα κα ρι στε ζ
θε ο το κε Α γνη η α ει παρ θε νε ζ

Υπεραγία Θεοτόκε

να σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν
οι δι α Σου της χα ρας ζ με το χοι γε νο με νοι της

αι δι ου λη ρυ σαι η μα ας πει ρα σμου λη βορ βα
 ρι κης α λω σε ως και πα σης αλ λης πληγης δη δι
 α πλη ηη η θο ο ος λη Κο ρη πα ρα πιω σε ων δη
 ε πι ου σης βρο τοι οις α μαρ τα νου σιν λη

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

Φ φθης φω τι σμος η μων και βε βαι ω
 σις ο θεν βο ω μενσοι λη χαιρε α στρον α δυ υ
 τον η ει σα γον κο ο σμω τον με γαν Η λι ον λη χαι
 ρε στυ υ υ λε ε πι ρι νε ει σα γου σα λη εις
 την α σ νω ζω ην τη το αν θρω πι νον λη

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

Στω μεν ευ λαβως εν οι κω Θε ου η μων

και εκ βο η σω μεν λη χαιρε κο σμου Δε θποι οι να π
 χαι ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α πα αν των η μων λη χαι
 ρη η μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι και κα λη δη χαι
 ρε σκε ε ε ευ ο ο ος λη μυ ρον το α κε νω τον λη
 ε πι Σε κε νω θε εν εισ δε ξα με νον λη

Δδξα Πατρι . . .

Η πε ρι στε ρα λη η τον ε λε η μο
 να α πο κυ η σα σα λη χαι ρε Α ει παρ θε ε νε η
 Ο σι ων πα αν των χαι ρε το καυ χη μα λη των α θλη
 των στε φα νω μα χαι ρε α παν τω ων τε δη των Δι
 καται αι ω ω ων λη θει ον εγ καλ λω πι σμα λη και
 η μων των πι στω ων το δι α σω σμα λη

Kai vÖv . . .

Φει σαι ο θε ος χ της κλη ρο ιο μι ας
Σου τας α μαρ τι ι ας η μων πα σχς πα ρα βλε πω ων
νυν η εις του το ε ε χων εκ δυ σω που σαν Σε χ τη/
ε πι γης α σπορως Σε κυ ο φο ρη σα α σαν μη
δι α με ε ε ε γα α α χ ε λε ος θε λη σαντα
ιαστα φω θη ναι χοι στε ε το αλ λο τρι ον χ

Μετά τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάρισν, φάλλεται τὸ κατωτέρω ἄργον «Τῇ Ὑπερμάχῳ» δίχορον.

Ἡχος ἡ οὐκετί

Τη γυ πε εεε ερ χ μα α
 αα ια αα αα αα α α χω ωωω
 ω φω ω φη στρα α τη η γω ω τα α νι κη η
 τη η η ρι τα νι ιι κη τη η ρι
 ααααα αα ια αα α α δι

Σημείωσις. Είς τό ώς δνω φργόν «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καὶ εἰς τὰς λέξεις: Θεοτόκε, ἀπροσμάχητον, ἐλευθέρωσον, χροιμοποιοῦ-
μεν ώς μελῳδικὸν διακοσμητικὸν πλαίσιον, χωρίς νά ἄλλοιωθῆ-
της μελῳδικῆς γραμμῆς ἡ ὑπόστασις, τὰ ἐκ 3 φωνῶν ίσοκρατήματα
Δ π ι
ἄ π ι ἐπι πέντε μέτρων.

Εἰς τὸ ἔκτον μέτρον διακόπτεται ἡ χρῆσις τοῦ οὐ πέντε μετρών.
μένου εἰς τὸ πέντε μέτρων.

Τά διπλά καὶ τριπλά ίσοκρατήματα εἶναι μελωδικώτερα καὶ πλουσιώτερα τῶν ἀπλῶν. Προσδίδουν ἄκουσμα σοθαρόν, μεγαλοπρεπές καὶ ἐπιβλητικόν εἰς τὰς ὡς ὅνω λέξεις, εἰς τὰς δόπιας χάριν ἔξαρσεως γίνεται ἐπέκτασις τῆς μελωδικῆς φράσεως εἰς τὸν

Δ'. ήχον.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ φρονοῦμεν ὅτι, ἔάν ἔχρησιμοποιοῦντο τὰ ἐκ 2, 3, καὶ 4 φωνῶν Ἰσοκρατήματα, δέν δά ὑπηρχε ἀνάγκη νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐναρμονίσεως τοῦ θυζαντινοῦ μέλους ἥτις νοδεύει, ἰσοπεδώνει, νεκρώνει, τὴν ἐλληνικὴν μουσικὴν καὶ τῆς ἀφαιρεῖ κάθε ἐκφραστικότητα.

"Ἐτερον σύντομον

·Ηχος π. Δ. Νη.

Τη υ περ μα σ χω Στρασ τη γω τα νι
κη τη ρι ει α χως λυ τρω θει ει οα τω ων δει
γων ευ χα ρι στη ρι νι α χω σα γρα φω
σοι η πο λιις Σου θε ο το κε βη αλ λως ε ε
χου σα α το κρα τος α προ σμα χη η η τον χ εκ
παν τοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον βη
να κρα ζω ω Σοι Χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε
η να κρα ζω ω Σοι Δ

'Αγαγινώσκεται ύπὸ τοῦ 'Ιερέως ή δρισμένη στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἔκαστον τῶν δποίων ψάλλονται ύπὸ τῶν χορῶν αἱ ἐπωδοὶ τῶν Οἰκων, «Χαῖτρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἄλληλούτα».

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

·Ηχος π. Δ. Νη.

Χαι ρε νυ υ μ φη ε υ μ φη νυ μ φη
Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι αλ
α νυ υ μ φε ε ε υ τε ε η ε ε ε ε ε ε
λη λου ου ι ι α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε
α α α α
"Ἐτερον

Χαι ρε νυ υ μ φη α νυ υ μ φε ε ε
Αλ λη λου ου ι αλ λη λου ου ι ι
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἡχος ἢ δῆ Νη.

X *αι αι αι αι βε δη νυ νυ φη*

* **γ γ α νυ υ υ υμ' φε ε ε ευ τε οη**

Ἐτέρα θέσις.

λλ ου λη λου σι α γη αλ λη λου

Χαίρετε για την ημέρα της σωτηρίας

¹Ηγος δ αὐτὸς.

X αι βε νυ υ υ υ υ υ υ μ
Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου

¹Ηχος λη ḥ Πα

Xai ai ai ai ai ai ai pe^πvu u u^ou^u

π' ḥε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π'

Ἡχος Βαρύς Ζω

η ~ α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε κε ε ε ε

α Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α

Μετά τούς Οἰκους φάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δι-
χορον, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ
ἡμῶν.

Ίερεὺς
“Οὐει Σοῦ εστιν....

Ἀναγνώστης

‘Αναγινώσκει τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον ἥτοι:

Τῇ Α'. Παρασκευῇ τὸ τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακο, ἐνδον λαθών ἐν τῇ καϊδίᾳ σου,
τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρά-
νῳ ἐστέφθης αἰώνιως, ὡς ἀρτητος.

Τῇ Β'. Γ'. καὶ Δ'. Παρασκευῇ τὸ Μαρτυρικόν

‘Ως ἀπαρχάς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκου-
μένη προσφέροι σοι, Κύριε, τούς Θεοφόρους Μάρτυρος. Ταῖς αὐ-
τῶν ἱεροῖαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεο-
τόκου συντήρησον Πολύέλεε.

Τῇ Ε'. Παρασκευῇ

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ, τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν, εὔχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. ‘Ἄλλ’
ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ Παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρων, Ίνα κράζω σοι’ Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε ἐλέησον (μ) (40)

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προ-
σκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστός ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ
πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαχνος, ὁ τούς δικαιούς ἄγαπῶν καὶ τούς
ἀμαρτωλούς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρός σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγ-
γελίας τῶν μελλόντων ἄγαθῶν. Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡ-
μῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ίδυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν
πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τάς ψυχάς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνι-
σον, τούς λογισμούς διόρθωσον, τάς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ρῦ-
σαι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς
ἄγιοις σου Ἀγγέλοις, Ίνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι
καὶ ὅνησούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνόργητα τῆς πίστεως καὶ
εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόδης· ὅτι εύλογητός εἴ εἰς
τούς οἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ....

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουσθίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν δόνματι Κυρίου εύλογησον
Πάτερ.

Ίερεὺς

‘Ο Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εύλογήσαι ἡμᾶς.....

Ἀναγνώστης

Δεξιός

Κύριε ἐλέησον (γ) Ἀμήν καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Λ σπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε,
θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεόν Λόγον τοῖς ἀνθρώ-
ποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασσα, καὶ τὴν ἀπω-
σθεῖσαν φυσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανοῖς
συνάψασσα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ
τῶν πολεμουμένων βοήθεια ἡ ἐτοίμη ἀντιληψίς τῶν
εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν το-
καταφύγιον.

Μὴ βδελύῃ μὲ τὸν ἀμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆν, τὸν αι-
σχοοῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεις ὅλον ἔμαυ-
τὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ραθυ-
μιᾳ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ’ ὡς τοῦ φι-
λανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ. φιλανθρώπως σπλαγχνίσθη
τι ἐπ’ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου
τὴν ἐκ δύπαρῶν χειλέων προσφερούμενην σοι δεη-
σιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύρι-
ον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον
ίνα ἀνοίξῃ κάφαι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ
ἀγαθότητος· καὶ παριδῶν μου τὰ ἀνορίθμητα
πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐ-
τοῦ ἐντολῶν, ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεστο μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθης
καὶ φιλάγγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ. θερμὴ προστα-
τις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτείχ-
ζοντα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-

χήν περιέπουσα, καὶ τάς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρυμένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύοντα.

Ἄς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰωνῶν. Ἀμήν.

Άριστερὸς

Καὶ δός ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπομπον σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὅρμάς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοιμησον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον γοῦν, σώφρον λογισμὸν, καρδιαν ὑφουσαν, ὑπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγὴν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ οὐνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰωνῶν. Ἀμήν.

Δεξιός

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε, τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Άριστερὸς

Ηέλπις μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον. Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Δεξιός

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ότερες

(Τὴν Α' Παρασκευὴν)

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
(Καὶ ἀνάγινδοκει τὸ Εὐαγγέλιον).

Τὴν Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Παρασκευὴν

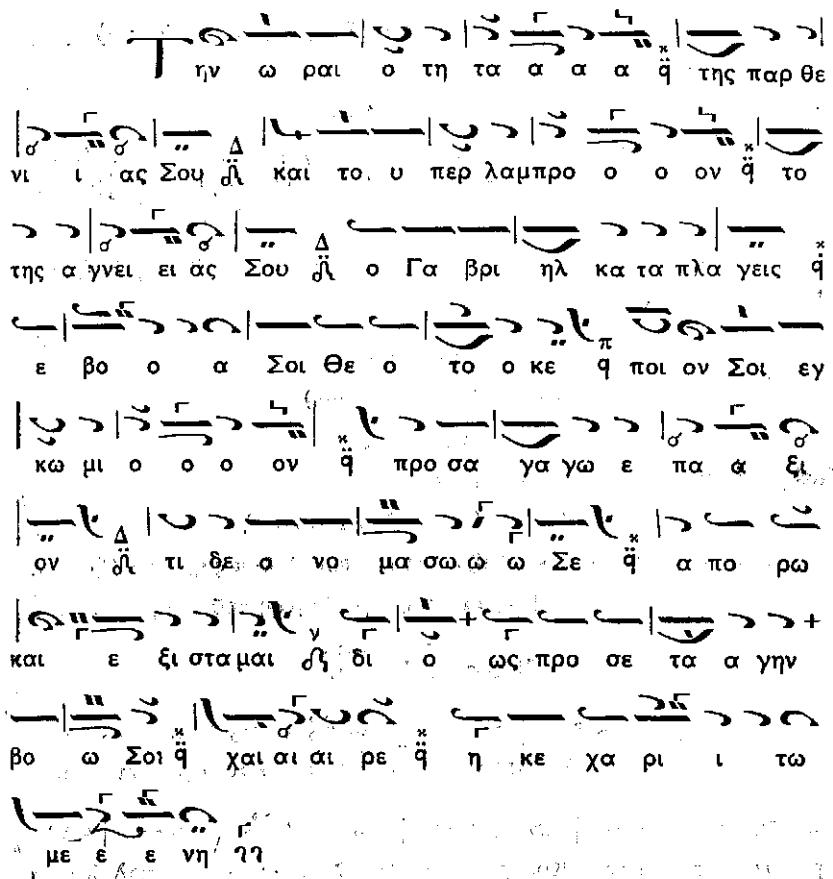
Ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἑλπίς ἡμῶν δόξα σοι,
Εὐέδωμεθ ὑπέρ ειρήνης τοῦ κόσμου κ. λ. π.

Τὴν Β.' Δι.

Τον Δε σπο ο ο την και αρ χι ε
τη Δε σπο τα εις πολ λα ε τη Δε σπο τα εις πολ
λα ε ε ε τη Δε ε σπο τα α α ε

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν τὸ κάτωθι Κάθισμα.

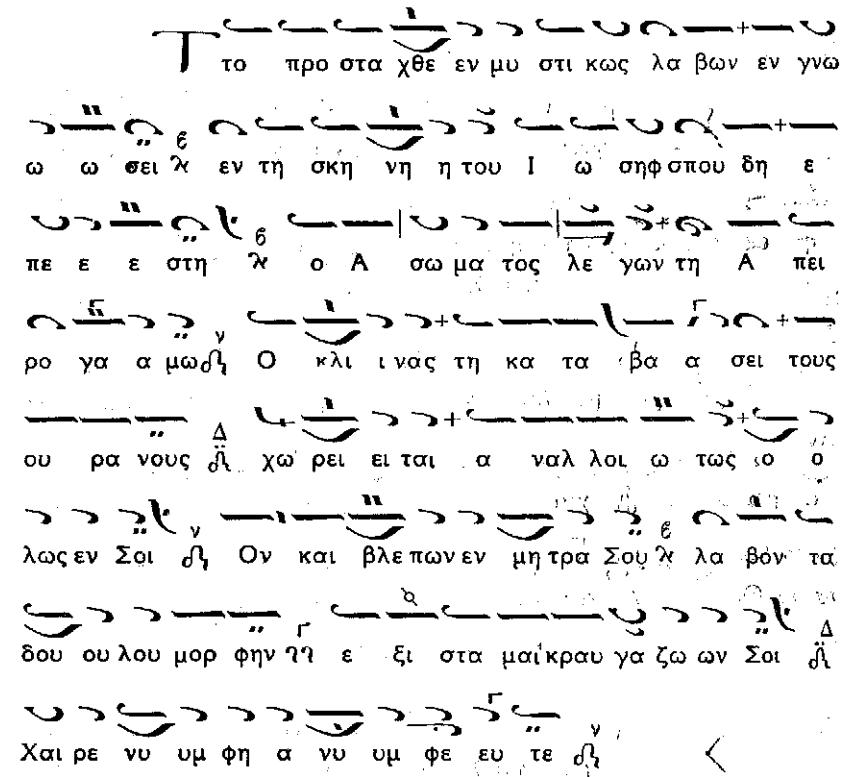
Τῷ Χορῷ Γ.' 22

ΤΕΛΟΣ

Τῇ Ε' Παρασκευῇ
Εἰς τὴν ἀκολουθίαν δλοκλήρου τοῦ Ἀκαθίστου "Υμνου ψαλλεται (τρίς) τὸ ἔξιτος:

Τῷ Χορῷ Δῃ Νη.

Παραθέτομεν δλίγα τροπάρια τοῦ κανόνος ὡς εἴθισται νὰ φάλλωνται ὥπε πολλῶν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας καὶ τὰ δποῖα ἡμεῖς ἵνα μὴ νομισθῶμεν δτι καινοτομοῦμεν, παρελείψαμεν.

λ

γνει ας θυ σαυ ρι σμα χαι αι αι ρε ς δι
ης εκ του πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν ς
κ. τ. λ. Σελίς 11.

Δ

Δα μα λις τον μο σχον η τε κου ου σα τον
α μω ω μον δι χαι ρε τοις πι στοις χαι ρε Α μνάς κυ η
σα σα Θε ου Α α μνον τον αι ρο ον τα κοσμου
κ. τ. λ. Σελίς 12

Χ

Χαι ρε πυ λη μο ο νη ην ο Λο γος δι
ω δευ σε μο ο νος ς η μο χλους και πυ λας Α δου Δε
αποι να δι
κ. τ. λ. Σελίς 13

Τῇ Ε' Παρασκευῇ

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν δλοκλήρου τοῦ Ἀκαθίστου Ὅμνου ψάλεται (τρίς) τὸ ἔξῆς :

Ὕχος ἢ δι Νη.

Το πρὸ στα χθε εν μῳ στι κως λα βων εν γι
ω ω σει ς εν τῃ σκῃ νῃ η του Ι ω σηφσπου δῃ ε
πε ε ε στη ς ο Α σω μα τος λε γων τη Α πε
ρο γα α μωδι Ο κλι ινας τη κα τα βα α σει τοι
ου ρα νους δι χω ρει ει ται α ναλ λοι ω τως ο
λωσεν Σοι δι Ον και βλεπωνεν μη τρα Σου ς λα βων τ
δου ου λου μορ φην ?? ε ξι στα μαικραν γα ζω ων Σοι δ
Χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε δι

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίς	Στίχος	Ἐσφαλμένα	Διωρθωμένα
6	1	εἰσάκουσαν	εἰσάκουσον
11	3	η μων	η μων
31.	10	ο ο	ο ο
32	5, 12	όμοιως	

20.1.2011

Εἰς γραφὴν ἀναλελυμένην κατὰ τὸ ὅφος τοῦ Ἀνθίμου Ἀρχιδιακόνου (1792–1879) μαθητοῦ τοῦ Γρηγορίου, διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφιστοῦ καὶ τῆς πεταστῆς.

"Ηχος" ^δ

πας γη γε νης χσκιρ τα α α α τωδη
 τω πνευ μα τι λαμ πα δου χου με νος η πα νη
 γυ ρι ζε τω δε δη α υ λων Νο ων φυ υ
 σις η γε ραι ρου σα την Ι ε ραν πα νη γυ
 ριν της Θε ο μη η το ο ρος δη και βο α
 α α α α τω δη χαι ροις παμμα κα ρι στε η
 θε ο το ο κε Α γη η α ει πα αρ θε νε η